

Společnost pro církevní právo

ZRCADLO CÍRKVE

8/2022/2

Aktuality Společnosti pro církevní právo
Praha – Brno – Olomouc – Stříbro – České Budějovice

15. srpna 2022 | 13. ročník

Z komentované prohlídky kostela sv. Václava v Praze-Vršovicích.
From the guided tour of the church of St. Wenceslas in Prague-Vršovice.

Foto Jozef Nagy

Místní skupina v Praze

Návštěvnost webových stránek SPCP vzrůstá

Podle statistik zasílaných společností Google navštívilo v červenci 2022 webové stránky Společnosti pro církevní právo 980 uživatelů, což oproti předešlému měsíci znamená *vzrůst o více než 186 %*. V průměru strávil návštěvník na internetových stránkách Společnosti 1 minutu a 2 sekundy, přičemž pětina návštěvníků stránek si zobrazí jen jedno okno (jednu webovou stránku) a dále po stránkách SPCP nebrouzdá.

Téměř čtvrtina návštěvníků našich stránek sama webové stránky SPCP vyhledá na Internetu. Více než 65 % uživatelů se na ně dostane kliknutím na odkaz, který je na stránky SPCP přeměruje. Zbytek návštěvníků se na stránky SPCP dostane jiným způsobem.

Jakub Nagy

Duchovní správa právníků v Praze

S velkým zájmem a vnitřním usebráním věřících se setkala další mše svatá pro členy duchovní správy právníků v Praze, kterou v neděli 14. srpna 2022 celebroul P. prof. JUDr. Jiří Rajmund Tretera OP v kostele svatého Antonína Paduánského v Praze–Holešovicích.

Místní skupina v Brně

Připomínáme, že **do 31. srpna 2022 se lze přihlásit** na konferenci *Církev a stát*, která se koná v *pátek 9. září 2022* na Právnické fakultě Masarykovy univerzity, Veveří 70, Brno.

Dopolední blok 28. ročníku konference bude věnován vývoji v oblasti církevního manželského práva, trestního práva a reformě Římské kurie. Odpolední část bude vyhrazena lidskoprávnímu tématu, konkrétně diskriminaci z důvodu náboženství.

Veškeré informace naleznete na: <http://cirkevstat.law.muni.cz/content/cs/>.

Redakce

Místní skupina ve Strážbě

Prázdninový pozdrav z Hor Matky Boží u Sušice

Na fotografii je *kostel Jména Panny Marie v Horách Matky Boží*, nedaleko Sušice. Hory Matky Boží jsou sice osadou patřící pod obec Velhartice, kde je známý hrad, který vlastnil komorník a přítel Karla IV. Bušek z Velhartic, ale ve dnech 5. – 7. srpna 2022 slavily 500 let povýšení na královské horní město. Tento titul byl Horám Matky Boží udělen v roce 1522 králem Vladislavem II. Jagellonským.

V průběhu oslav zazněla písnička *Tam na Horách Matky Boží*, která byla složena právě k tomuto výročí. Autorem hudby je *Antonín Bulka* a autorem textu, ve kterém je popsána historie Hor, je *František Kratochvíl*. Premiéry této skladby se zúčastnili oba autoři, ředitel Českého

rozhlasu Plzeň Zdeněk Levý, jeho náměstek Michal Žák, starosta Velhartic Václav Jarošík a další hosté. Nakladatelství Pangeit vydalo k výročí knihu s názvem *Hory Matky Boží. Královské horní město*, kde je mimo jiné i citace recitativu z textu písně.

Vedle muzea je v Horách Matky Boží křížová cesta, která byla postavena roku 1863. Čtrnáct výklenkových kapliček na kamenném soklu je rozmístěno okolo kaple Proměnění Páně. Okénko chrání obrázek s pašijovým výjevem. Kalvárie je *na místě kříže, u kterého se modlivali horníci, než vstoupili do šachty*. Vlevo vedle kaple je pod křížem studánka.

Foto a text František Kratochvíl

Představujeme zajímavé lidi

Rozhovor s doc. RNDr. Jozefem Nagyem, CSc.

Jak vzpomínáš na své dětství?

Narodil jsem se v obci Štefanová, kousek od Bratislavy. Měl jsem šest sester. Rodiče vlastnili pár hektarů polí a já jsem byl jako jediný syn určen, že zůstanu na hospodářství pracovat. Jenomže tatínek mě naučil číst dříve, než jsem začal chodit do školy. Sestra Marienka, která studovala na obchodní akademii v Trnavě, mně nosila ke čtení různé knížky. A já jsem pořád četl.

Stalo se, že maminka mě poslala napojit husy. Husy byly na humně za domem, kde se pásly na trávě. Já jsem si vzal knížku a kýbl s vodou. Lehl jsem si do trávy a zapomněl jsem tu vodu nalít do žlabu. Husy křičely, ale já jsem si stále četl. Přišla maminka a domlouvala mi (jen verbálně). Horší bylo, když přišel tatínek. Ten měl v kůlně pruty. Vzal prut a – „nepoču-ješ ako gágajú húsiky?“ a prut začal pracovat. Na nohou, na zádech...

V roce září 1938 jsem šel do první třídy římskokatolické ľudovej školy ve Štefanové. Tam jsem absolvoval všech 11 tříd všeobecně vzdělávací školy. Následně jsem složil přijímačky na gymnázium v Trenčíně. Bydlel jsem v klášteře u dominikánů, kteří mi umožňovali na gymnáziu studovat a podporovali mě. Počítal jsem s tím, že po škole vstoupím do řehole.

Jaké bylo studium na gymnáziu?

Studoval jsem na gymnáziu, které založili a provozovali piaristé až do „vítězného února 1948“, kdy strana a vláda rozhodla, že všechny vzdělávací instituce budou v rukou státu. Tehdy nastal úpadek našeho školství, protože byli z učitelských sborů odstraňováni všichni kádrově nevyhovující. Aby se získali noví učitelé, vytvořil se systém dělnických kursů, v nichž se připravovali noví učitelé. Říkalo se jim „ádekáři“ – absolventi dělnických kursů.

Měli jsme takovou paní profesorku i na matematiku a fyziku. Ve třídě byla parta kluků, kteří byli opravdu chytří, ale také dosti nafoukaní a zlomyslní (byly to děti místních doktorů a advokátů) a dávali jí to poznat tak, že se neustále hlásili a ptali se jí a snažili se ji zesměšnit. O mně se vědělo, že jsem byl u dominikánů, a tedy že jsem „zbožný“, tak i paní profesorka hledala u mě pomoc: „Jožko, tak jim to ty vysvětlí.“ Já jsem to vysvětlil, a tím to skončilo.

Že kluci nešli proti mně, mělo také své důvody: při kompozicích z matematiky se automaticky předpokládalo, že příklady s řešením budu průběžně předávat děvčatům ve vedlejší lavi- ci a ony si je opiší a pošlou to dále. Takže si mě nechtěli moc proti sobě poštvat.

Po maturitě ses rozhodl jít studovat matematiku do Prahy. Matematiku jsi miloval, navíc přírodní vědy nebyly tolik zasaženy komunistickou ideologií a jejich studium nebylo tak podmíněno doporučeními či třídním původem...

Ano. Když komunisti zrušili trenčinský klášter, bydlel jsem až do maturity v podnájmech. U maturity jsem prohlásil, že chci jít studovat teologii, ale bylo mi řečeno, že nedostanu doporučení. Tak jsem se přihlásil na Přírodovědeckou fakultu Univerzity Karlovy, která se právě ten rok dělila na Přírodovědeckou, Matematicko-fyzikální a Chemickou fakultu. Vybral jsem

si Matematicko-fyzikální a přestěhoval se do Prahy. První rok jsem bydlel v soukromí u jedné urbanky (členky ženské řehole založené Janem Evangelistou Urbanem OFM).

Ve škole – bylo to na marxistickém semináři, kde jsme zrovna tu hodinu debatovali o náboženství – mě upoutala jedna kolegyně, která mluvila velice inteligentně a působila sečtěle. Tak jsem se s ní seznámil a vzali jsme se na konci třetího ročníku (studium bylo tehdy čtyřleté). Pokud jde o matematiku, té jsem se věnoval celý život.

Na fotografii: Jarmila Ptáčková a Jozef Nagy, ještě jako studenti Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy.

Založil jsi rodinu a po škole začal úspěšnou dráhu matematika. Z chlapce z malé slovenské dědiny se postupně stal respektovaný vědec a pedagog...

Dá se to tak říci. Po vysoké škole jsem nejdříve tři roky učil na gymnáziu Na Santošce v Praze. Pak jsem přešel do Výzkumného ústavu matematických strojů, kde jsem absolvoval vědeckou přípravu, ukončenou titulem RNDr. a CSc. Habilitoval jsem se na Elektrotechnické fakultě ČVUT a po habilitaci jsem přešel jako docent z Výzkumného ústavu matematických strojů na Katedru matematiky Elektrotechnické fakulty ČVUT. Svou odbornou přípravu v matematice jsem zaměřil na studium pohybu v dynamických systémech. Zabýval jsem se zejména otázkami stability a pohybu v časoprostoru. Po revoluci v roce 1989 jsem byl jmenován ředitelem Odboru vysokých škol na Ministerstvu školství, kde jsem měl na starosti zakládání nových fakult. Spoluzaložil jsem např. Dopravní fakultu ČVUT. Na této fakultě jsem pak pracoval až do odchodu do důchodu.

Pohled do velké posluchárny Elektrotechnické fakulty ČVUT v Praze, kde Jozef Nagy (na fotografii vpravo) vyučoval matematiku.

Přesto ses nezabýval pouze matematikou, ale věnoval se také jiným aktivitám...

Ano. Podařilo se mi například zorganizovat setkání katechetů na elektrofakultě v Praze. Zajistil jsem největší posluchárnu a připravil několikadenní seminář, na kterém přednášela řada mých přátel. Mezi nimi byli například nedávno zesnulý Jozef Tomko, budoucí slovenský kardinál, Vojtěch Cikrle, emeritní biskup brněnský, či filosof, disident a překladatel Jan Sokol.

Také vzpomínám na setkávání se svými přáteli, kteří mě chodili navštěvovat do mé kanceláře v Dejvicích na Elektrotechnické fakultě ČVUT. Patřili mezi ně např. Jiří Rajmund Tretera či Vladimír Roskovec. Hodně jsem se tenkrát účastnil biblických hodin, které vedli mí evangeličtí přátelé.

Mnohá setkání, která jsem organizoval se svou ženou, se pak konala v mém bytě ve Vršovcích. Říkali jsme jim „setkání s maminkami“, protože na ně chodily hlavně maminky s malými dětmi. Ale často přišli i muži. Společně jsme četli úryvek z Bible, který jsem poté blíže vysvětloval. Má žena mezitím děti maminek hlídala ve vedlejší pokoji. Takováto setkávání nad Bibli byla pochopitelně za komunismu zakázána.

Vybaví se ti z doby náboženské nesvobody nějaká historka?

Vybavuji si jednu úsměvnou příhodu. V rámci svého zaměstnání jsem podnikal služební cesty na matematické konference, kupříkladu do Helsinek nebo do Říma. V Římě mě přátelé, exulanti, zahrnuli literaturou, vesměs náboženskou. Koupil jsem si tam velkou tašku, do které jsem si všechnu tu literaturu dal. Když jsem se vracel, na letišti na mě čekaly má manželka Jarka a dcera Magdička. Z dálky na mě mávaly. Když jsem procházel celnicí, oznámil jsem, že se vracím z konference a že si vezu matematické materiály. Tašku se zakázanou literaturou jsem tedy k proclení nedal. Načež Magdička zavolala: „Jé hele, tatínek má novou tašku.“ Paní celnice se podívala do tašky, pak na mě a prohlásila: „To všechno jsou materiály z matematické konference, tak si je můžete vzít,“ a usmála se. Takže bylo jasné, že nějaké protináboženské sklony našťěstí nemá.

Po sametové revoluci jsi krátce působil na Ministerstvu školství a zapojil se do spolkového života. Často jsi byl ale zklamán...

Krátce po revoluci jsem byl jmenován ředitelem Odboru vysokých škol na Ministerstvu školství. Prováděli jsme různé reformy, jak struktury jednotlivých vysokých škol, tak i obsahu učiva, zejména na nově vytvořených fakultách. Byl jsem otrávený z toho, že mí zaměstnanci byli bývalí komunisti, kteří i nadále dodávali informace sekretariátu své strany pro případ, že se komunismus zase obnoví. S muži to ještě šlo, s těmi bylo možné mluvit na rovinu. Komunistky byly ale horší. Všechno mi odkývaly, ale hned co zmizely z očí, běžely vše, co se dozvěděly, nahlásit svým stranickým šéfům a kout pikle, jak podrazit své nové vedení. Pochopil jsem, že svým podřízeným nemohu věřit, a tak jsem odešel.

Podobné zklamání jsem zažil v Unii křesťanských pedagogů, jejímž členem jsem byl. Na svém sjezdu si Unie zvolila své vedení a šéfy svých poboček, které ale ve skutečnosti nefungovaly. Brzy vyšlo najevo, že hlavním smyslem Unie se pro některé její členy stala možnost jezdit do ciziny a na výlety. Můj odchod z Unie pak uspíšila V. Bokorová svými sprostými dopisy. Postupně většina členů, kteří původní ideu Unie mysleli vážně, odešla.

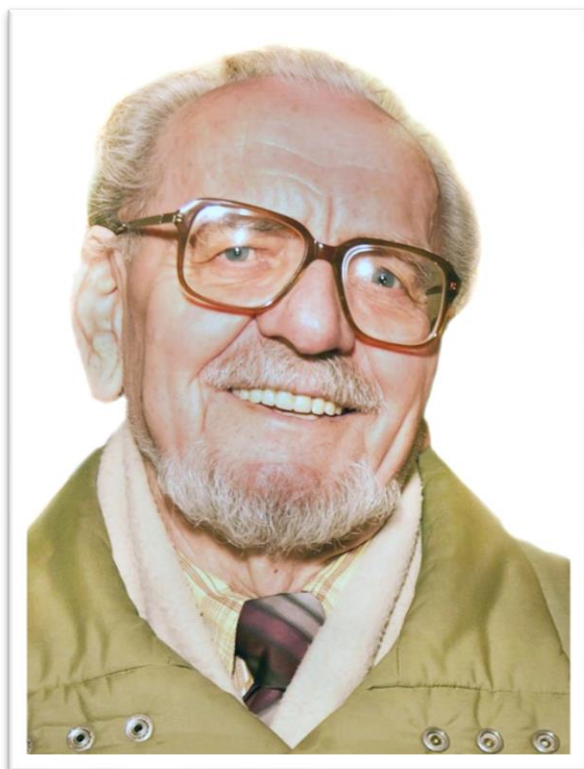
Jakým aktivitám ses věnoval v důchodu?

Po dosažení důchodového věku jsem i nadále pracoval. Po několika letech jsem ale dostal od svého šéfa doc. Vlčka, kterému jsem předtím pomohl stát se vedoucím katedry, výpověď. Po odchodu do důchodu jsem zanechal matematiky (i když jsem ji doučoval až do nedávné doby) a všech funkcí a věnoval se **biblickým hodinám**. Začal jsem v Poříčí nad Sázavou a v okolních obcích (Nespeky, Brodce, Čerčany). Po řadu let jsem pak vedl biblické hodiny v Praze ve Vršovicích, v Benátkách nad Jizerou a ve Štěchovicích. Také jsem se podílel na předmanželské přípravě, kterou vedla má žena.

Děkuji za rozhovor.

Otázky kladl Jakub Nagy, vnuk.

Jménem celé Společnosti pro církevní právo srdečně gratulujeme doc. RNDr. Jozefu Nagyovi, CSc., k 90. narozeninám, které oslaví 31. srpna 2022 a přejeme mnoho zdraví a Božího požehnání do dalších let.

Místní skupina v Olomouci

V Olomouci se bude jednat o sexuálních deliktech

Na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci se 25. a 26. srpna 2022 uskuteční mezinárodní konference *Šetření sexuálních deliktů v katolické církvi*.

Budou představeny nejnovější církevněprávní dokumenty o šetření sexuálních deliktů, jurisprudencí církevních institucí a preventivní opatření ve světském trestním právu při šetření deliktů proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti.

Možnost ubytování v kněžském semináři v Olomouci.

Informace: Dr. Libor Botek, e-mail: l.botek@volny.cz, mobil: 603 341 536 a Ludmila Hájková, e-mail: sekretariat.aks@ado.cz, mobil: 734 287 975. Podrobností na adrese:

<https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/220802konference-na-tema-setreni-sexualnich-deliktu-v-cirkvi-se-uskutecni-v-olomouci>

Redakce

Sdružení pro podporu povolání ke kněžství, do řeholí a služby farních hospodyň

Uveřejňujeme třetí díl seriálu o službě farních hospodyň podle článku Mons. Ladislava Simajchla.

Živá fara – srdce živé farnosti (3. díl)

Jak ženy pomáhají k oživení fary na centrum farnosti

Papež prohlašuje: povolání farních hospodyň je církevní služba

„Se stavem našich far a životem mnohých kněží v nich se musí něco udělat! Musí se změnit postoj ve světové církvi, v biskupství, i ve farnostech!“

Je to radost, že si na tuto výzvu můžeme odpovědět: Ve světové církvi se pro zlepšení situace na farách už cosi udělalo. Došlo k radikální změně v pohledu na fary a farní hospodyně, jejich funkci a místo v životě farnosti.

Velký papež Pavel VI. vyhlásil už v roce 1977 práci farní hospodyně za církevní pastorační službu, za povolání.

Dochází tak k veliké změně: ne už soukromá zaměstnankyně kněze – jeho kuchařka, ale jeho spolupracovnice, farní sestra.

Papež v onom památném projevu k farním hospodyním dne 17. 4. 1977 řekl:

„Vy jste svůj život velkoryse obětovaly službě kněžím a spolu i farním společenstvím, která jim jsou svěřena. Tato vaše spolupráce na pastoračním působení kněze je velmi cenná. Je to vaše zásluha, že životní podmínky kněží jsou lidštější, že mohou více času věnovat svému vlastnímu – kněžskému povolání. Buďte hrdé na tuto svou práci, která je vskutku církevní služba a vyžaduje od vás mnoho obětavosti, laskavosti a diskrétnosti. Za to vám patří vděčnost a úcta všech.“ (Oss. Rom. 28. 4. 77.)

A v promluvě o rok později papež řekl: „V době, kdy služba kněží je namáhavá a jsou často přetížení, vy jste si zvolily za povolání připravovat kněžím na farách atmosféru lidské pohody, kus domova. Chcete kněžím pomáhat ve styku s jejich laickými spolupracovníky. Jménem všech kněží církve vám za to děkuji a uděluji vám své apoštolské požehnání.“

Tak tedy hledí na službu farní hospodyně papež Pavel VI.

O pět let později říká nynější svatý Otec Jan Pavel II.:

„Vy, ženy, máte v církvi důležité místo! V 16. kapitole svého listu Římanům děkuje apoštol Pavel tuctu žen jmenovitě za jejich oběti a námahy ve službě prvních křesťanských obcí. Kdo by spočítal množství žen, které v dnešní době slouží na farách jako hospodyně, ve školách jako katechetky, po domech jako zdravotní sestry? Radujte se a buďte na to hrdé, že k dnešní evangelizaci světa přispíváte svými nejlepšími schopnostmi, a nezřídka i svou osobní svatostí.

Byly jste svobodné nebo ovdovělé, když jste zaslechly Boží volání, abyste šly pomáhat knězi. Pochopily jste, že je to příležitost věnovat svůj život velkému cíli. Budete za tuto milost vděčné Bohu po celý život. Ale nezapomeňte své povolání stále prohlubovat modlitbou, účastí na rekolekcích pro farní sestry, na exerciciích.

Budete šťastné, že můžete udržovat kněžův příbytek, že můžete kněze zbavit každodenních materiálních starostí, že mu můžete moudře vypomáhat i v jeho pastoračních úkolech, starat se o šíření křesťanského tisku, o návštěvu nemocných a osamělých, připravovat na faře pěkné prostředí pro setkání různých skupin farní rodiny, pečovat o kostel, o přípravu bohoslužeb.

Je to dobře, že pomocnice kněze mají nejen nové jméno, ale i nový životní styl a právní postavení ve společnosti, jak to inspirují dekrety o apoštolátu laiků.

Příklad mnoha svatých žen, které v průběhu minulých století tak znamenitě spolupracovaly na úkolech církve, ať je vám povzbuzením k dobrému plnění vašeho tak těžkého a krásného úkolu!“

Tolik papežové. Dali směr, pokyny.

Biskupové se těchto pokynů chopili. Vydávají konkrétní směrnice pro svá biskupství. Například společná synoda německých biskupství stanoví:

„Fara a domácnost kněze musí odpovídat jeho službě. Ženy, které pečují o faru a knězovu domácnost, vykonávají vpravdě církevní službu. Svou přítomností na faře slouží nejen knězi, ale i celé farnosti. Proto je třeba speciálního vzdělání pro ženy, které se tomuto povolání chtějí věnovat. Je třeba pečovat o doplňování vzdělání a duchovní vedení těch, které tuto službu již vykonávají. Je třeba zlepšit jejich společenské a sociální postavení.“

Duchovní vůdce francouzského svazu farních hospodyní napsal: „Vy jste se rozhodly sloužit Kristu v jeho učednících, vy děláte totéž pro kněze, co dělala Maria pro Ježíše a jeho učedníky. Je to štěstí, že jste se tak rozhodly.“

Tak. Když jsme prošli světovou a evropskou církví, je na řadě otázka, co se v této věci děje u nás.

Donedávna jsme tu nemohli dělat téměř nic, komunisté žádnou aktivitu netrpěli. Teď už dělat můžeme. Můžeme všechno, na co stačíme.

Co tedy uděláme? Co biskupové, co ženy, které volá Pán do své služby?

Stojí to za uvažování.

Je čas začít tažení proti zastuzeným farám.

Mons. Ladislav Simajchl

Převzato z http://knihovna.net/KNIHA/0015_t.htm, pokračování příště

Gratulace

V sobotu 6. srpna 2022 oslavila paní *Martina Dedková* své 45. narozeniny.

V neděli 7. srpna 2022 oslavila *Mgr. Veronika Čunderlík-Čerbová, Ph.D.*, z Bratislavy své 35. narozeniny.

V pondělí 15. srpna 2022 oslaví *P. ICDr. István Vadkerti, Ph.D.*, soudní vikář diecéze Rožňava, čestný kanovník rožňavské diecéze, své 55. narozeniny.

Ve čtvrtek 18. srpna 2022 oslaví *Mgr. Miroslav Nerad*, advokátní koncipient, své 25. narozeniny.

V neděli 21. srpna 2022 oslaví *PhDr. ThLic. Drahomír Suchánek, Ph.D., Th.D.*, odborný asistent Ústavu světových dějin Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, své 50. narozeniny.

V neděli 28. srpna 2022 oslaví *Jindřich Polák* z Prahy své 30. narozeniny.

Periodikum *Zrcadlo církve*, Aktuality Společnosti pro církevní právo Praha – Brno – Olomouc – Stříbro – České Budějovice vydává a rozesílá Společnost pro církevní právo, z. s., Sudoměřská 25, 130 00 Praha 3.

Fotografie na titulní straně: Z komentované prohlídky kostela sv. Václava v Praze-Vršovicích.
From the guided tour of the church of St. Wenceslas in Prague-Vršovice.

Foto Jozef Nagy

Šéfredaktor:	P. Jiří Rajmund Tretera OP
Zástupce šéfredaktora:	Záboj Horák
Redaktor:	Jakub Nagy
Layout:	Marek Novák
Technický redaktor:	Tomáš Grundza

Starší čísla online: spcp.prf.cuni.cz/aktuality. Zrcadlo církve vychází dvakrát měsíčně.
spcp@prf.cuni.cz
ISSN 2695-0111